

Z?o dobrem zwyci??y?

W dzisiejszej Ewangelii Jezus mówi o Królestwie niebieskim. Poprzez przypowie?ci: o chwa?cie, o ziarnie gorzczy i o zaczynie wskazuje nam, jak to Królestwo budowa?.

1. Przypowie?? o chwa?cie.

W dzisiejszym ?wiecie wraz z pszenic? ro?nie du?o chwastów. Liczne wojny, masowe emigracje, terroryzm, pog??biaj?ca si? przepa?? poziomu ?ycia mi?dzy krajami bogatymi a biednymi i coraz wi?ksza znieczulica bogatych wobec biednych, daj? powody do zmartwienia.

Dla krajów takich jak Polska, szczególne wyzwanie stanowi dzisiaj wojna kulturowa skierowana przeciw warto?ciom chrze?cija?skim, takim jak ma??e?stwo i rodzina, ?wi?to?? ?ycia ludzkiego oraz zdrowe i moralne wychowanie dzieci.

To wszystko budzi gorliwo??, by spieszy? na pole i wrywa? chwasty. Jezus, jednak, mówi, ?e lepiej tego nie robi?, by nie zaszkodzi? pszenicy, która ro?nie równocze?nie z chwastami.

Czy to znaczy, ?e nie powinni?my reagowa? na z?o?

W obliczu z?a powinni?my uczyni? wszystko, by je uniemo?liwi? lub, co najmniej, ograniczy?. Trzeba jednak by? czujnym, by samemu nie da? si? wci?gn?? w spiral? z?a i nienawi?ci. Przed tym ostrzega Jezus.

Bo?? taktyk? przez zwyci??enia z?a jest przede wszystkim umacnianie dobra: z?o dobrem zwyci??a?. Z?o powinni?my zdecydowanie odrzuca?, ale jeszcze bardziej powinni?my czyni?, umacnia?, pomna?a? i rozg?asza? dobro.

Trzeba rozg?asza? dobro. Z?o, bowiem, samo czyni du?o ha?asu, tak ?e mo?na mie? wra?enie, ?e jest ono obecne wsz?dzie. Dobro natomiast ro?nie w ciszy, tak ?e czasem mo?na mie? wra?enie, ?e go nie ma. Lecz dobra jest wi?cej ni? z?a, ma ono du?o wi?ksz? si?? i skuteczno??, a przede wszystkim trwa na wieki.

Historia dowodzi, jak wiele z?ych ideologii i uk?adów politycznych upada?o jeden po drugim. Chrze?cija?stwo natomiast trwa ju? dwa tysi?ce lat.

2. Przypowie?? o ziarnie gorzczy.

Coraz mniej ludzi m?odych chodzi do ko?cio?a. Zadajemy wi?c sobie pytanie: „Co b?dzie z Ko?cio?em za dwadzie?cia lat?”

Ewangelia mówi, ?e królestwo niebieskie podobne jest do ziarna gorzczy, najmniejszego ze wszystkich nasion, które z czasem staje si? du?ym drzewem, tak ?e ptaki gnie?d?? si? w jego koronie. Tak si? dzieje, kiedy ziarno jest ?ywe i rzucone na ?ywn? gleb?.

Tak też będzie z Kościołem, jeżeli na żyzną polską glebę wrzucimy małe ziarna żywych wspólnot. Kościół może się odnowić, stać się bardziej dynamicznym i radosnym, a wtedy młodzież może łatwiej się nim zainteresuje.

3. Przypowieść o zaczynie.

Ewangelia przedstawia nam tak, w jaki sposób powinniśmy oddziaływać na świat, który nas otacza. Nie musimy wykonywać wielkich dzieł, lecz po prostu być wśród ludzi zaczynem życia ewangelicznego.

Kiedy jesteśmy takim zaczynem?

Jesteśmy nim wtedy, kiedy nie zamykamy się w sobie lub w naszych wspólnotach, lecz miłując przebywamy wśród ludzi z naszych środowisk. Zaczyn, bowiem, spełnia swoje zadanie tylko wtedy, kiedy dobrze zmiesza się z ciastem. Wtedy ciasto rośnie. Tam, bowiem, gdzie dociera miłość, zmienia się atmosfera, ludzie czują się uniesieni, bardziej angażują się w służbie innym i są bardziej radośni.

Warto więc starać się, by w każdej sytuacji miłować, chwila po chwili. To te chwile mają największe znaczenie. Wtedy pszenica rośnie, a chwasty, małe czy większe, sam Bóg usunie w swoim czasie.

A więc bądźmy optymistami. Najlepsze jest przed nami, bo Jezus już zwyciężył świat.

ks. Roberto